

Hle, nyní je čas milosti.

Otázka na postní dobu: Co znamená usmířit se s Bohem v kontextu 2 Kor 5,20-6?

Jak jsme slyšeli na popeleční středu, sv. Pavel ve svém druhém dopise Korint'ánům píše velmi silná slova: „Jsme Kristovi vyslanci a Bůh skrze nás vyzývá: smířte se s Bohem!“. Není to jen informace. Není to teologická poučka. Je to naléhavá výzva.

Co znamená, že je třeba smíření?

Smíření předpokládá, že něco není v pořádku. Že mezi Bohem a člověkem vznikla trhlinka. Bible tuto skutečnost nazývá hříchem – ne jen jednotlivými špatnými skutky, ale postojem srdce, které se chce obejít bez Boha, rozhodovat samo o dobru a zlu, být samo sobě měřítkem.

Možná si říkáme: Já s Bohem problém nemám. Ale Pavel neříká: „Bůh se musí usmířit s vámi.“ Říká: „Usmířte se s Bohem.“ Problém není v Boží neochotě, ale v lidském odcizení.

Bůh je ten, kdo smíření iniciuje. A zde přichází jádro evangelia: „Toho, který hřích nepoznal, učinil Bůh hříchem za nás.“

Smíření nezačíná u člověka. Začíná u Boha. Bůh nečeká se založenýma rukama, až se polepšíme. Bůh jedná. Na kříži bere Kristus na sebe to, co nás oddělovalo – vinu, hřích, smrt – aby otevřel cestu zpět. Usmířit se s Bohem tedy neznamená: „Musím se víc snažit, být lepší, zasloužit si Boží přízeň.“ Znamená to: přijmout to, co Bůh už udělal. Smíření ale není jen právní akt, něco „na papíře“. Je to obrat, změna směru života.

Usmířit se s Bohem znamená: přestat se ospravedlňovat, přestat si hrát na soběstačnost, uznat: Bože, potřebuji tě. Je to krok důvěry – dát Bohu pravdu o sobě a přijmout jeho pravdu o nás: že jsme milovaní, ale ne soběstační; hříšní, ale neodepsaní. Pavel nakonec zdůrazňuje naléhavost: „Hle, nyní je čas příhodný, nyní je den spásy.“ „Hle, nyní je čas milosti.“

Ne zítra. Ne až se život uklidní. Ne až budeme mít všechno vyřešené. Nyní. Protože smíření s Bohem není jednorázová událost jen na začátku víry. Je to postoj, ke kterému jsme zváni znovu a znovu – pokaždé, když se od Boha vzdalujeme, kdykoli se uzavíráme, kdykoli zapomínáme, z čeho žijeme.

„Usmířte se s Bohem.“ To je Boží pozvání, ne výčitka. Pozvání ke svobodě, k novému začátku, k životu z milosti. A tak se dnes zeptejme každý sám sebe: Kde potřebuji znovu přijmout Boží smíření? Co Bohu ještě nechci svěřit? Kde se spoléhám víc na sebe než na Krista? Hle, nyní je čas milosti.

**P. Jan Biernat, OSA
Farář**

Rozsévát naději

Co je to naděje?

Úsměv, který neschází ani navzdory problémům. Světlo, které vždy musíme vidět na konci tunelu, všemu navzdory. Energie, o níž se domníváme, že jsme jí pozbyli. Nechrání nás sice před zlem, ale dodává nám sílu odvážně čelit komplikacím a překážkám, včetně těch, které se nám jeví jako nepřekonatelné. Umožňuje nám chránit se před nenápadným prosakováním zla, jakož i před malomyslností, rezignací, zoufalstvím a pesimismem. Přemáhá naše pokušení to vzdát. Učí nás usmívat se i uprostřed nesnází. Když si připadáme ztraceni a také poněkud sklíčení, protože se cítíme bezmocní a zdá se nám, že tato temnota nikdy neskončí; mít a předávat naději znamená být hlasateli skutečné radosti a důvěry ve svět, který přijde: a to jsou právě životně důležité potřeby lidstva. Naděje je určitě něco jiného než optimismus.

Kde ji můžeme hledat?

V Kristově kříži. První užitek víry v Boha spočívá v tom, že od něho přijímáme naději, která osvobozuje od strachu. Z víry vždy vyvěrá radostná naděje, která dokáže měnit svět. A duší je modlitba.

Nabízím vám zde tři kroky, které můžeme učinit i v našich domovech: otevřít srdce Ježíši a odevzdat mu břemena, zklamání a starosti, která s sebou nese život; naslouchat Bohu tak, že vezmeme do rukou evangelium; a takto se k němu modlit: „*Pane, zůstaň s námi. Zůstaň se mnou. Potřebujeme tě, abychom našli cestu. Bez tebe panuje noc.*“

Když objevíme Kristovu přítomnost vedle nás i v našem nitru, rozhostí se v nás světlo a vnitřní pokoj: světlem se tak zalije čas, který je nám vyměřen na Zemi, a současně započne život na nebesích, který bude radostný a bohatý po celou věčnost.

Jsme povoláni k tomu, abychom vstali z mrtvých. „Radujte se,“ říká Ježíš Máří Magdaleně a druhé Marii poté, co objevily prázdný hrob. Bůh jim kráčí vstříc, aby proměnil žal v radost a utěšil je v jejich hoři. Vzkříšený Kristus si přeje probudit tyto ženy k novému životu - a s nimi i veškeré lidstvo.

(Z knihy: BŮH A SVĚT KTERÝ PŘIJDE, papež František)

Marie Hradecká

Zajímavost

Kadidelnice našeho kostela je stejně jako kadidelnice v katedrále v Santiago de Compostela tzv. „Botafumeiro“. Je asi 10krát menší než originál. Je to dar našeho farníka Zdenka Trefného.

Botafumeiro je zavěšeno na kladce v kupoli střechy katedrály. Současné kladkové zařízení bylo nainstalováno v roce 1604.

Botafumeiro je vyrobeno ze slitiny mosazi a bronzu. Je pokryto velmi tenkou, 20µm vrstvou stříbra. Vyrobil ho zlatník a stříbrník José Losada roku 1851. Povrch Botafumeira se zlatě leskne.

Botafumeiro v Santiago de Compostela je jednou z největších kadidelnic na světě. Váží 80 kg a na výšku měří 1,6 m.

Botafumeiro nosí a houpá osm mužů v červených rouchách, kteří se nazývají tiraboleiros. Termín „tiraboleiro“ je galicijské slovo odvozené z latinského slova „turifer“, což znamená „nositel kadidla“.

Podle jedné tradice se zavěšená kadidelnice v katedrále v Santiago de Compostela začala používat v 11. století. Poutníci, kteří přicházeli do katedrály, byli unavení a nemytí. Také se věřilo, že kouř kadidla měl ochranný účinek v dobách moru a epidemií. Samozřejmě je pálení kadidla také důležitou součástí liturgie jako „promluva k Bohu“ či forma modlitby.

A za koho mě pokládáte vy?

„A za koho mě pokládáte vy?“ Otázka, se kterou Ježíš oslovil své učedníky u Cesareje Filipovy, se objevuje ve všech třech synoptických evangeliích – a určitě to není náhoda. Je zřejmé, že rozhovor, v jehož finále vyznává apoštol Petr Ježíše jako Mesiáše a Ježíš mu svěřuje prvenství mezi apoštoly, považovali svatopisci za zásadně důležitý. Proč? Týká se totiž něčeho klíčového, bez čeho se nelze „zalíbit Bohu“ (Žid 11,6) – víry.

Z evangelijského vyprávění snadno poznáme, že Pán Ježíš se zde neptá na pouhé zprávy nebo na názor svých učedníků. Dalo by se to snad říct o otázce, která tomu předchází, tedy za koho ho pokládají ostatní lidé. To však mohla být jen vstupní věta navazující na celkový kontext rozhovoru. U evangelisty Marka (Mk 8) čteme v předchozích odstavcích o velkých zázracích, které Ježíš koná, například o zázračném rozmnožení chlebů nebo o uzdravení slepého, ale také o jeho rozhořčení nad pokrytectvím a zákeřností farizeů, kteří ho jen chtěli pokoušet, a tak žádali další a další znamení z nebe. Kolik ještě zázraků se muselo stát, aby uvěřili, že je Mesiáš? „Nemo credit nisi volens“, poznamenává výstižně svatý Augustin. Věř jen ten, kdo věřit chce.

A tak míří Pán Ježíš svou otázkou do samého srdce učedníků – za koho mě pokládáte vy, kdo jsem pro vás? Neptá se, co si myslí, ale spíše, *zda věří*. Vlastně to ani není otázka, ale mnohem spíše apel, výzva, zkouška i žádost zároveň. „Proč mluvíte o tom, že nemáte chleba? Ještě nerozumíte a nechápete? Je vaše mysl zatvrzelá? Oči máte, a nevidíte, uši máte, a neslyšíte!“ (Mk 8, 17–18) Vidí jejich slabost, nestálost, zatvrzelost, a přesto se ptá, zda věří jeho slovům, a především zda věří v něho samého jako ve Spasitele a ve zvěstované jím Boží království. To je podstata jeho sdělení. Slova, skutky a zázraky jsou jen pomocníky na cestě k víře, kterou ve skutečnosti žádá.

Věřit v Ježíše ovšem neznamená jen zastávat nějakou teorii nebo světonázor: znamená to přijmout ho do svého života jako Pána, přimknout se k němu a následovat ho, kamkoli půjde. Ve slabosti a nerozhodnosti apoštolů se v tomto smyslu zrcadlí ještě jeden důležitý ohled víry – není jen výzvou pro náš rozum a vůli a potažmo odpovědí naší svobody, ale také darem, Boží milostí. Apoštol Pavel k tomu říká: „Milostí jste spaseni skrze víru. A to není z vás – je to Boží dar, nikoliv ze skutků, aby se nikdo nechlubil.“ (Ef 2, 8–9) Proto lze Ježíšovu otázku chápat také jako nabídku – ve výzvě k víře vždy zároveň nabízí Boží milost. Odměnou za důvěru není nic menšího než spása duše.

Zdá se mi, že tatáž otázka, kterou Ježíš položil apoštolům, zaznívá prostřednictvím Ducha svatého i dnes, a to velice osobním způsobem v duši každého křesťana: „Za koho mě pokládáš ty?“ Ozývá se v nejhlubším nitru – když procházíme zkouškami; když očekáváme odpověď na důležitou otázku, která rozhodne o dalším životním směřování; když je nám smutno, nebo naopak dobře; anebo také uprostřed tmy, kdy se zdá, že Bůh mlčí a je daleko. Tehdy Pán přichází do srdce a potichu se ptá: „Za koho mě zrovna teď pokládáš? Věříš mi? Věříš, že tě miluji a mám moc proměnit tvůj život i vše okolo?“

„Uslyšíte-li dnes jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce“, zpívá se v žalmu (Ž 95). Necht' se tak doopravdy stane – třeba zrovna o těchto Velikonocích!

Kateřina Tourková

5. Sakrální architektura současnosti Myyrmäki kostel na okraji Helsinek

Kostel, o němž jsou následující řádky, finsky Myyrmäen kirkko, patří mezi světově známá sakrální díla. Proslavilo ho nádherné světlo prostupující celý interiér – zcela otevřeně se mu přezdívá kostel světla. Vznikl v letech 1980-84 jako centrum křesťanského sboru v městské čtvrti Myyrmäki na severu Helsinek, hned vedle rušné, a tudíž hlučné a rušící železniční trati. Jeho architekt Juha Leiviskä ho však směrem k železnici uzavřel mohutnou zdí, která kostelu vytváří pevnou hranici, odděluje ho a chrání

před hlukem vlaků. Z druhé strany se naopak otvírá do menšího parku plného bříz, jež mu vytváří příjemný přírodní rámec, takže z některých pohledů chrám vypadá, jako by stál v panenské přírodě vzdálený civilizaci. Jen několik minut chůze všemi směry však stojí sídliště velkých obytných domů, které mohou poněkud připomenout prostředí známé z Čech.

V rozlehlém obdélném interiéru kostela může nejvíce překvapit, že zde téměř nejsou tradiční okna, skoro všechny okenní otvory jsou více či méně skryté za sloupem, kusem stěny či jiné překážky. Není zde tedy možné dívat se „z okna ven“ – jen jedno okno v úrovni očí se obrací směrem do parku. Okna jsou skutečně jen zdrojem světla, velmi rozmanitým způsobem nasvětlují různé části interiéru. Ve stropě jsou velké prosklené části, z nichž se v létě spouští polední světlo. Největší údiv však budí paprsky doslova se vkrádající do interiéru z různých pečlivě umístěných škvír a průzorů. Takto rafinovaně prostupná je kupříkladu i mohutná zeď za oltářem, která kostel odděluje od trati.

Světlo je bezesporu nedůležitější komponentou celého interiéru, je doslova vším. Vstupuje množstvím různě velkých a velmi sofistikovaně umístěných otvorů a díky tomu ho lze nejlépe charakterizovat jako velmi komplexní a (v čase) proměnlivé. Komplexní proto, že nemá jednu celkovou, převládající podobu. Někde se jemně dotýká zavěšených tkanin, jinde pohladí stěnu, obkrouží roh, prostoupí oltářní výklenek, prozáří lavice a v úhrnu tvoří k neuvěření přívětivý, laskavý vnitřní svět; hovorovým výrazem by se řeklo, že vytváří útulnou atmosféru „jako v pokojíčku“. Co se týká intenzity osvětlení, největší důraz se kladl na zadní, velmi členitou stěnu za oltářem, na níž hledí lidé sedící v lavicích a spolu s ní pak na oltář a malý výklenek za ním. Jde o moderní, navíc protestantský kostel, mensa je velmi prostá, zato z obou stran obklopená ambonem. Sem se koncentruje nejen pozornost uživatelů, ale i výzdoba (především zavěšené tkaniny) a již zmíněné světlo. Zde se též dá nejlépe předvést druhá charakteristika.

Se světlem se vědomě pracuje tak, aby se proměňovalo během dne i roku, a tím názorně předvádělo plynutí času, a to dokonce tak, že díky rozmanitosti okenních otvorů se může osvětlení změnit poměrně rychle – stačí, aby slunce kousek postoupilo a jeden otvor se zastíní, zatímco druhý nasvětlí a během pár minut se světlo interiéru promění. Skandinávská, a vůbec severská, architektura je mistrovstvím práce se světlem světoznámá. Je to logické, půl roku je zde mimořádně

dlouhý den, kdy se stmívá jen na několik málo hodin a druhou polovinu roku je naopak den až nepříjemně krátký, a oněch pár světlých hodin se slunce pohybuje velmi nízko nad obzorem, jeho paprsky přichází tedy více méně horizontálně. Tomu je třeba vědomě a uvážene vyjít vstříc. Výsledkem jako v případě Myyrmäckého kostela je neuvěřitelně citlivá práce se světlem, krása interiéru nabízející duchovní prožití přírodního, ale vysoce symbolického fenoménu a vůbec vědomí naladění a pokojného propojení s prostředím a v posledku se světem.

Jiří Tourek

Postní doba: čas naslouchat!

Postní doba je cestou s Ježíšem do Jeruzaléma. Cestou z otroctví k svobodě. Cestou pro každého z nás. Každý je zván vyjít – z otroctví spěchu, závislosti, povrchnosti, z toho, co nás svazuje uvnitř a nenechá nás být opravdu šťastnými.

Je to vždy příležitost, výzva. Příležitost znovu získat svobodu – svobodu být opravdu sami sebou, svobodu milovat, svobodu žít vztahy naplno. Je to čas pracovat na sobě, aby náš vztah s Bohem, se sebou samými i s druhými byl hlubší a opravdovější. Učit se přemýšlet, dívat se kolem sebe, opravdu naslouchat – a teprve potom mluvit. Jak říká Papež Lev XIV.: *„Začněme tím, že odzbrojíme jazyk, zřekněme se ostrých slov, okamžitých odsudků, přestaňme mluvit zle o nepřítomném, který se nemůže bránit, zanechme pomluv; ať slova nenávisti ustoupí slovům naděje a pokoje. Jinými slovy: pěst nejen od toho, co do úst vchází, ale především co z úst vychází.“*

Je to doba, kdy znovu objevujeme, co nám přináší skutečnou radost a štěstí. Ne to rychlé a pomíjivé, ale to tiché a trvalé. A jak konkrétně žít, abychom tuto radost našli?

Dej Bohu nejlepší okamžik každého dne – ne zbytek času, ale to nejcennější.

Naslouchej lidem kolem sebe – bez přerušování, bez posuzování.

Používej mobil jen tehdy, když je to opravdu nutné – a daruj svůj čas rodině, sobě a Bohu.

A především buďme milosrdní a laskaví.

P. Juan, OSA

Dobrou chuť

Tukožroutská zeleninová polévka

V původním receptu slibují zhubnutí do plavek, ale asi tak jednoduché to nebude, asi to bude chtít i nějaký pohyb.

Z mého hlediska to je velice dobrá zeleninová polévka vhodná nejen v době půstu, ale i na pročištění organismu po zimě. Trochu mi chuťově připomíná polévku, kterou jsem kdysi jedla ve Španělsku.

Budeme potřebovat: 1 cibuli, 2 lžíce olivového oleje, 2 mrkve, 1 červenou papriku, 2 rajčata (já je loupu, nemám ráda slupky), asi 25 dkg hlávkového zelí, všechno pokrájené, voda, sůl a pepř. V původním receptu je i malá cuketa, ale nemusí být, já ji tam nedala, moc o ní nestojím.

Nejlepší je všechno si nakrájet dopředu a dát do mističek, jde to potom rychle po sobě.

Na olej dáme cibuli, restujeme ji asi 3 minuty, přidáme mrkev a papriku, opět restujeme asi 3 minuty, přidáme zelí a rajčata a opět restujeme 3 minuty.

Potom přidáme vodu, aby zelenina byla zakrytá a vaříme zhruba 15-20 minut do změknutí zeleniny. Osolíme, podle chuti dáme pepř a můžeme podávat. A pokud má někdo chuť, může přidat ještě nějaký zeleninový bujón, ať v kostce nebo ve formě želé.

Přeji Vám klidné prožití postní doby.

Dobrou chuť

Hanka

Zápis z jednání Pastorační rady (dále jen PR) farnosti sv. Tomáše, 25. února 2026

V úvodu zasedání členové PR zvolili sekretáře PR – Marii Hradeckou a zástupce předsedy – Martina Bašára.

* Další setkání se budou konat: 13. 4. 2026; 24. 6. 2026; 12. 9. 2026 (tzv. výjezdní zasedání) a 18. 11. 2026 v 19,00

* informace o záležitostech, které nově přibýly: venkovní nástěnka má solární osvětlení; došlo k opravě ambonu; máme nové ciborium, na které přispěla paní Helena Klápková

* pokračuje spolupráce s Arcibiskupským zpravodajem – zajišťuje Helena Klápková

* Úkol pro nově zvolenou PR: „Co děláme pro ty farníky, kteří chodí na nedělní mše?“, po prázdninách se tento úkol rozšíří i pro další účastníky mší

* V neděli po české mši svaté bude volný refektář, anglická komunita se bude scházet v Kasiciacu

* U kávovaru bude kasička na dobrovolný příspěvek na kávu (P. Juan nesouhlasí)

* V kostele bude umístěna krabice a během ohlášek v neděli 1. 3. a 8. 3. budou všichni seznámeni s tímto projektem:

„Krabice nápadů, podnětů a zpětné vazby“

„Návrhy a podněty pro další aktivity ve farnosti“

Co se vám tady líbí, proč chodíte právě do kostela sv. Tomáše?

Co vám v kostele chybí, co postrádáte ?

Co byste vylepšili?

Chodíte po mši svaté do refektáře (ano/ne), můžete uvést důvod?

Vyhovují vám nastavené časy a dny mší/adorací/společných modliteb? Napište svůj návrh.

* během března dojde k ustanovení Ekonomické rady farnosti.

* členové PR konstatovali, že by bylo třeba do refektáře pořídit nové židle (ne látkové čalounění)

* Po Křížové cestě, která se uskuteční dne 13. 3. bude setkání a budou se podávat „ryby a hranolky“ = “Fish and chips“

* dne 13. 3. 2026 bude po křížové cestě rozjímání s meditací

* rozpis mší svatých během Velikonoc bude uveřejněn v březnovém čísle Tolle lege

* Augustiniánský týden se uskuteční ve dnech 20. 4. – 24. 4. 2026; po mši dne 24. 4. se v refektáři uskuteční setkání všech

Příští setkání se uskuteční 13. 4. 2026 v 19,00 hodin v Tagaste.

Zapsala: Marie Hradecká

XXVIII. Augustiniánský týden 2026

20. 4.-26. 4. 2026 – Klášter sv. Tomáše. Praha 1

„Pokoj vám“

20. dubna. Začátek augustiniánského týdne.

18:00. **Mgr. Jiří Tourek, Ph.D.:** „Augustiniánské kostely v ČR“

21. dubna.

18:00. **PhDr. William Faix, OSA:** „P. Robert Prevost, OSA: Papež Lev XIV.“

22. dubna.

18:00. **Seminář:** „Spiritualita Papeže Lva XIV.“

23. dubna.

18:00. **Přednáška: Mgr. Roman Cardal, Ph.D. "Člověk - poutník do věčnosti"**

24. dubna. Obrácení sv. Augustina

18:00 Mše sv. s doprovodem Svatotomášského sboru

BOHOSLUŽBY O VELIKONOCÍCH 2026

Datum	Den	Hodina	Bohoslužba/pobožnost (mše sv., křížová cesta...)
29. 3. 2026	KVĚTNÁ NEDĚLE	11:00 15:00	česká – anglická – španělská mše sv. (Začátek u sv. Mikuláše) křížová cesta (Petřín)
2. 4. 2026	ZELENÝ ČTVRTEK	17:00 18:30 19:00 21:00	večerní mše na památku Večeře Páně večerní mše na památku Večeře Páně (<i>anglicky</i>) večerní mše na památku Večeře Páně (<i>španělsky</i>) společná adorace
3. 4. 2026	VELKÝ PÁTEK	08:00 15:00 17:00 18:00	ranní chvály obřady Velkého pátku obřady Velkého pátku (<i>španělsky</i>) obřady Velkého pátku (<i>anglicky</i>)
4. 4. 2026	BÍLÁ SOBOTA (kromě bohoslužeb velikonoční vigilie)	09:30 10:00 - 12:00	ranní chvály zповěď (<i>česky – anglicky – španělsky</i>)
	VELIKONOČNÍ VIGILIE	20:00	Velikonoční vigilie a Vzkříšení. (<i>česky – anglicky – španělsky</i>)
5. 4. 2026	ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ	09:30 11:00 12:30 14:00	česká mše sv. anglická mše sv. španělská mše sv. filipínská mše sv.
6. 4. 2026	PONDĚLÍ VELIKONOČNÍ	09:30	česká mše sv.

Poznávám Tě –
po vůni Tvého hlasu,
po pokoji svého srdce.

Poznávám Tě –
po radosti Tvého slova,
po úsměvu milosrdenství.

Poznávám Tě –
po něze Tvých očí,
po naději svého dechu.

Poznávám Tě –
ve světle nového dne,
po jarní trávě.

Poznávám Tě –
a běžím za Tebou.
Vždy za Tebou, Ježíši!

Amen!

Víš, že?...

- * 19. března slavíme **slavnost sv. Josefa**. Poutní mše svatá ve 12:15 v kostele sv. Josefa.
- * V pátek 13. 3. 2026 bude od 18 hodin bude **postní meditace** při křížové cestě. Po Křížové cestě jsme pozváni na **setkání**, při které se budou se podávat „ryby a hranolky“=“Fish and chips“ jako společná večerní postní jídlo. Všichni jste zváni.
- * Během postní doby bude **křížová cesta** každý pátek od 18 hodin.
- * Během postní doby dovrší **katechumenát** několik mladých lidí (15), kteří, dá-li Pán Bůh, budou pokřtěni o Velikonocích. O 3., 4. a 5. neděli postní se budeme za ně modlit vždy při mši sv., kdy se budou konat jejich skrutinia.
- * 3. 4. na Velký pátek od 16:30 bude v kostele sv. Josefa **postní koncert Svatotomášského sboru a kvarteta Apollon** – na programu je mimo jiné slavná skladba Josepha Haydna **Sedm posledních slov Vykupitelových na kříži**
- * Každé pondělí od 18:30 se koná příprava pro **katechumeny** a zájemce o křesťanský život.
- * Každé úterý od 19:30 je setkání – **katecheze pro dospělé**. Všichni farníci jsou zváni.
- * Každý čtvrtek od 18 do 19 hodin je modlitba za povolání s adorací Nejsvětější svátosti.
- * **Pout' do sv. Dobrotivé** 16. 5. 2026
- * **Farní slavnosti** a oslava 90. narozenin P. Williama v neděli 10. 5. 2026
- * Každou neděli přede mší sv. se modlíme od 9:00 hod. **sv. růženec**. Můžete se předem domluvit, abychom se pomodlili za vaše intence.
- * **Farní kancelář** bude otevřena vždy ve středu od 16:00 do 17:00 hodin.
- * **Úklid kostela** probíhá vždy ve středu dopoledne. Přijďte nám pomoci, pokud máte čas!!
- * Každého 22. v měsíci probíhá po mši sv. ve 12:15 a v 18:00 hodin **pobožnost ke sv. Ritě** v kostele, s požehnáním růží a s modlitbami za lidi v jakékoli nouzi. Všichni jste srdečně pozváni.